Perkembangan Ekonomi Malaysia

SOROTAN PENTING

- Ekonomi Malaysia berkembang 4.9% pada suku kedua 2019.
- Inflasi keseluruhan meningkat mencerminkan terutamanya luputnya kesan Cukai Barangan dan Perkhidmatan (*Goods and Services Tax*, GST) pada kadar sifar, manakala inflasi teras kekal stabil.
- Lebihan akaun semasa kekal besar sebanyak RM14.3 bilion.

Ekonomi Malaysia berkembang pada kadar lebih kukuh sebanyak 4.9% pada suku kedua 2019

KDNK mencatatkan peningkatan pertumbuhan sebanyak 4.9% pada suku kedua 2019 (S1 2019: 4.5%), disokong oleh permintaan dalam negeri yang berterusan. Berdasarkan pelarasan bermusim suku tahunan, ekonomi meningkat 1.0% (S1 2019: 1.1%).

Pertumbuhan lebih tinggi pada S2 2019

Rajah 4: Pertumbuhan KDNK Benar

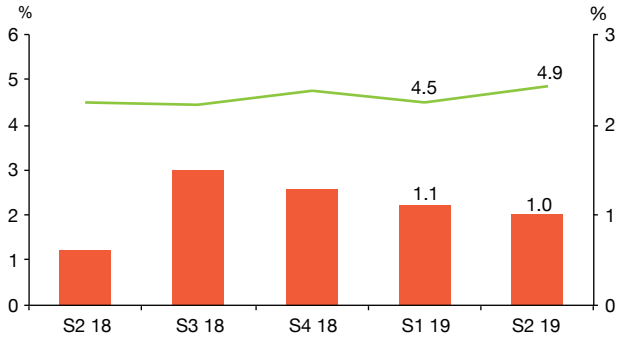

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Aktiviti sektor swasta kekal sebagai pemacu utama pertumbuhan

Rajah 5: Sumbangan Komponen Perbelanjaan kepada Pertumbuhan KDNK Benar

Perubahan tahunan (%), Sumbangan kepada pertumbuhan (mata peratusan)

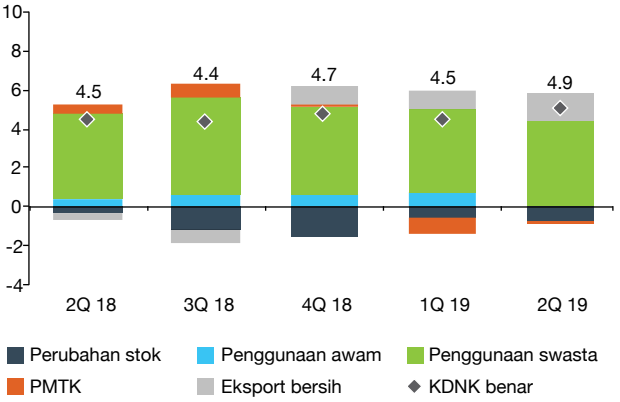

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pembentukan modal tetap kasar mencatatkan penguncupan lebih kecil

Rajah 6: Pertumbuhan PMTK Mengikut Jenis Aset

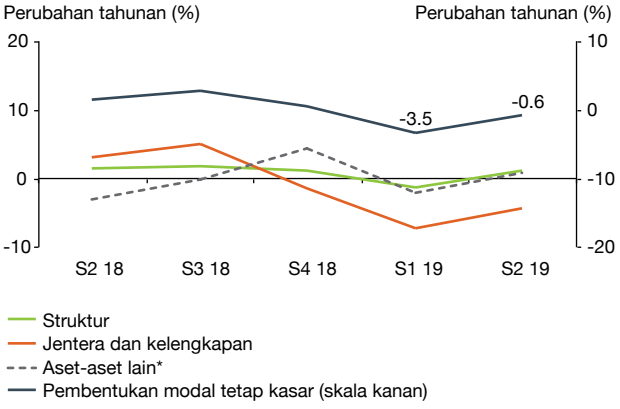

* Aset-aset lain termasuk penerokaan mineral, penyelidikan & pembangunan serta tanaman modal.

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Aktiviti sektor swasta terus menjadi pemacu utama pertumbuhan

Permintaan dalam negeri meningkat 4.6% pada suku kedua (S1 2019: 4.4%), disokong oleh perbelanjaan isi rumah yang teguh dan pelaburan swasta yang meningkat sedikit.

Penggunaan swasta berkembang sebanyak 7.8% (S1 2019: 7.6%), disokong oleh pertumbuhan pendapatan yang berterusan dan perbelanjaan musim perayaan pada suku tersebut. Beberapa langkah yang dilaksanakan oleh Kerajaan, seperti bantuan khas Aidilfitri dan Bantuan Sara Hidup, turut memberikan dorongan kepada perbelanjaan isi rumah secara keseluruhan.

Selepas mencatatkan pertumbuhan kukuh pada suku pertama 2019 (6.3%), penggunaan awam hanya berkembang sedikit, iaitu sebanyak 0.3%, disebabkan oleh perbelanjaan yang lebih rendah untuk bekalan dan perkhidmatan.

Pembentukan modal tetap kasar (PMTK) mencatatkan penguncupan yang lebih kecil sebanyak 0.6% (S1 2019: -3.5%), didorong oleh sedikit kenaikan dalam pelaburan swasta dalam keadaan pelaburan sektor awam yang terus merosot. Dari segi jenis aset, perbelanjaan untuk struktur kembali pulih dengan mencatatkan pertumbuhan positif sebanyak 1.2% (S1 2019: -1.3%). Hal ini mencerminkan keadaan segmen harta kediaman yang lebih baik sedikit. Perbelanjaan modal untuk jentera dan kelengkapan mencatatkan kemerosotan yang lebih kecil iaitu 4.2% (S1 2019: -7.4%) susulan perbelanjaan teknologi maklumat dan komunikasi yang lebih tinggi.

Pelaburan swasta berkembang lebih pantas pada kadar 1.8% (S1 2019: 0.4%), disokong oleh perbelanjaan modal yang lebih tinggi dalam sektor perkhidmatan dan perkilangan. Namun begitu, ketidakpastian yang berkisar pada ketegangan perdagangan global dan kelemahan yang terdapat dalam segmen harta tanah yang luas terus menjejaskan prestasi pertumbuhan pelaburan.

Pelaburan awam mencatatkan penguncupan lebih kecil sebanyak 9.0% (S1 2019: -13.2%), mencerminkan terutamanya peningkatan perbelanjaan untuk aset tetap oleh Kerajaan Persekutuan. Peningkatan perbelanjaan ini sebahagiannya telah mengimbangi kelemahan berterusan dalam pelaburan syarikat perbadanan awam.

Semua sektor ekonomi berkembang

Sektor perkhidmatan berkembang sebanyak 6.1% pada suku kedua 2019 (S1 2019: 6.4%). Pertumbuhan subsektor perdagangan borong dan runcit secara relatif mampan merentas segmen borong, runcit dan kenderaan bermotor berikutan perbelanjaan isi rumah yang teguh. Subsektor kewangan dan insurans disokong oleh segmen pendapatan berasaskan fi berikutan satu tawaran awam awal yang besar dalam pasaran modal. Pertumbuhan subsektor pengangkutan dan penyimpanan dipacu oleh jumlah penumpang penerbangan yang bertambah serta kegiatan segmen pemunggahan dan laluan utama (*transhipment and gateway segments*) di pelabuhan. Walau bagaimanapun, pertumbuhan subsektor maklumat dan komunikasi menjadi sederhana berikutan permintaan yang lebih perlahan untuk perkhidmatan data komunikasi.

Pertumbuhan sektor perkilangan meningkat sedikit kepada 4.3% (S1 2019: 4.2%) disokong oleh prestasi industri berorientasikan pasaran dalam negeri yang lebih baik. Pengeluaran kenderaan bermotor yang lebih tinggi mencerminkan terutamanya jualan yang kukuh semasa musim perayaan. Permintaan untuk keluaran berkaitan logam untuk projek pengangkutan dan infrastruktur yang sedang dijalankan menyebabkan pengeluaran lebih tinggi dalam kelompok berkaitan pembinaan. Pada masa yang sama, pengeluaran komponen elektronik dalam industri berorientasikan eksport terus terjejas oleh permintaan global yang lebih lemah, lantas mengakibatkan limpahan negatif ke seluruh rantaian nilai separa konduktor global.

Sektor perlombongan kembali pulih dan mencatatkan pertumbuhan positif sebanyak 2.9% (S1 2019: -2.1%). Ini merupakan pertumbuhan positif kali pertama yang dicatatkan oleh sektor ini sejak suku ketiga 2017. Perkembangan positif ini disokong terutamanya oleh pemulihan pengeluaran gas asli setelah mengalami gangguan saluran paip gas pada tahun 2018. Perkembangan ini juga telah lebih daripada mengimbangi faktor yang menjejaskan pertumbuhan yang berpunca daripada pengeluaran minyak yang lebih rendah berikutan penutupan loji pengeluaran berjadual di Sabah dan Sarawak.

Pertumbuhan sektor pembinaan mencatatkan sedikit peningkatan, iaitu sebanyak 0.5% (S1 2019: 0.3%), berikutan prestasi yang lebih baik dalam subsektor kediaman dan kegiatan pertukangan khas. Meskipun subsektor kediaman mencatatkan penguncupan yang lebih kecil, aktiviti dalam subsektor ini masih lagi lemah memandangkan terdapat banyak harta tanah yang masih tidak terjual. Pertumbuhan subsektor pertukangan khas yang lebih tinggi adalah hasil daripada kegiatan kerja-kerja peringkat akhir berikutan penyiapan pelbagai projek pembangunan. Sebuah projek petrokimia besar yang hampir disiapkan terus memberikan kesan terhadap pertumbuhan subsektor kejuruteraan awam, manakala subsektor bukan kediaman kekal lemah disebabkan oleh keadaan lebihan bekalan harta tanah komersial.

Pertumbuhan sektor pertanian menjadi sederhana kepada 4.2% (S1 2019: 5.6%), berikutan kegiatan perikanan dan perhutanan yang merosot dan juga pengeluaran getah asli yang lebih rendah akibat musim daun luruh[2]. Hal ini sebahagiannya telah mengimbangi pemulihan berterusan dalam kadar hasil minyak sawit selepas mengalami kesan cuaca buruk pada tahun 2018.

Pertumbuhan disokong oleh pemulihan dalam bekalan komoditi dan pertumbuhan lebih baik dalam sektor perkilangan dan pembinaan

Rajah 7: Pertumbuhan Mengikut Sektor

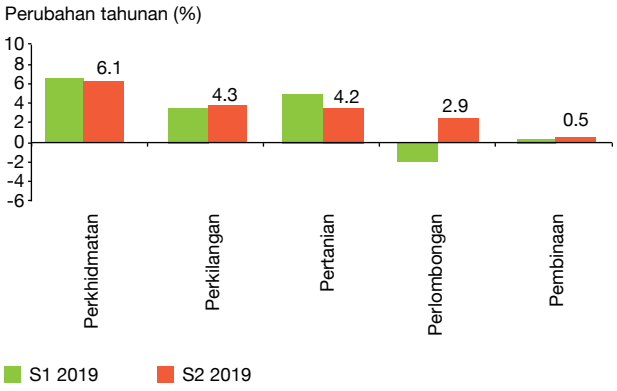

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Sektor perkhidmatan dan perkilangan kekal sebagai pemacu utama pertumbuhan

Rajah 8: Sumbangan kepada KDNK Benar Mengikut Sektor Ekonomi

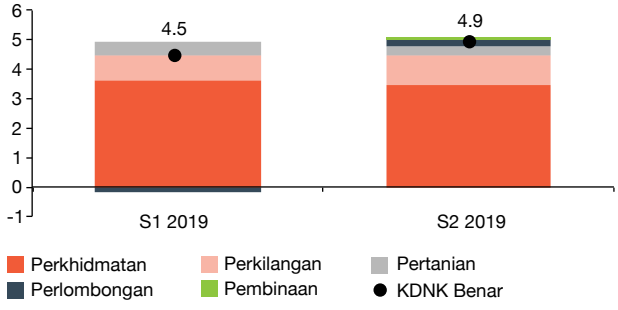

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

[2] Lazimnya musim daun luruh berlaku antara bulan Februari hingga Mei apabila daun pokok getah gugur dan daun baharu tumbuh kembali, lantas menjejaskan metabolisme pokok dan pengeluaran susu getah.

Inflasi keseluruhan yang lebih tinggi mencerminkan luputnya kesan GST pada kadar sifar

Rajah 9: Sumbangan kepada Inflasi Keseluruhan Mengikut Komponen

Perubahan tahunan (%), Sumbangan kepada inflasi keseluruhan (mata peratusan)

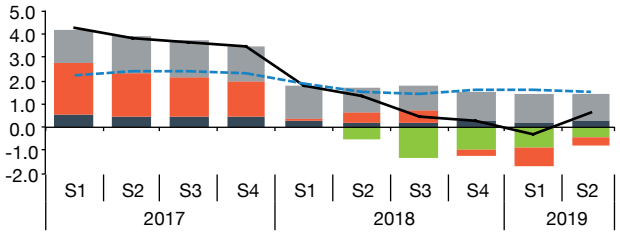

— Inflasi keseluruhan (%)
-- Inflasi teras[1] (%)
Inflasi teras[1] (mata peratusan)
Bahan api (mata peratusan)
Kesan bersih daripada perubahan dasar cukai penggunaan (mata peratusan)
Lain-lain[2] (mata peratusan)

[1] Pengiraan inflasi teras tidak termasuk barangan yang harganya tidak menentu dan barangan yang harganya ditadbir. Pengiraan juga tidak mengambil kira anggaran kesan langsung daripada perubahan dasar cukai penggunaan.
[2] Lain-lain termasuk barangan yang harganya tidak menentu dan barangan lain yang harganya ditadbir

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan anggaran Bank Negara Malaysia

Inflasi keseluruhan meningkat mencerminkan luputnya kesan GST pada kadar sifar

Inflasi keseluruhan, seperti yang diukur oleh perubahan peratusan tahunan Indeks Harga Pengguna (IHP), mencatatkan purata yang lebih tinggi pada suku kedua 2019 iaitu 0.6% (S1 2019: -0.3%).

Peningkatan ini mencerminkan terutamanya luputnya kesan GST pada kadar sifar yang telah dilaksanakan pada bulan Jun 2018. Hal ini menyumbang kepada peningkatan inflasi keseluruhan pada bulan Jun 2019 kepada 1.5% (Mei 2019: 0.2%; April 2019: 0.2%).

Inflasi bahan api mencatatkan kadar negatif yang lebih kecil, sebahagian besarnya disebabkan oleh harga purata bahan api domestik yang lebih tinggi pada suku kedua di samping impak daripada kesan asas (Harga purata petrol RON95 seliter pada S2 2019: RM2.08; S1 2019: RM2.02).

Inflasi teras, yang tidak mengambil kira kesan daripada perubahan dasar cukai penggunaan, tidak berubah pada 1.6%. Tekanan inflasi yang didorong oleh permintaan pada amnya kekal stabil dan terkawal, dengan ketiadaan tekanan upah yang berlebihan dan terdapatnya lebihan kapasiti dalam stok modal.

Keadaan pasaran pekerja stabil

Pada suku kedua, keadaan pasaran pekerja stabil. Pertumbuhan guna tenaga terus mampan pada 2.1% (S1 2019: 2.2%), manakala kadar pengangguran kekal tidak berubah pada 3.3% (S1 2019: 3.3%). Keadaan ini disebabkan oleh pertambahan guna tenaga yang seiring dengan pengembangan tenaga kerja pada suku tersebut.

Upah sektor swasta meningkat sebanyak 4.2% (S1 2019: 4.9%), dipacu oleh sektor perkhidmatan (4.4%; S1 2019: 3.8%) dengan subsektor perdagangan borong dan runcit menunjukkan peningkatan dalam kadar pertumbuhan upah (4.1%; S1 2019: 3.3%). Walau bagaimanapun, pertumbuhan dalam upah sektor perkilangan lebih rendah (3.9%; S1 2019: 7.0%), khususnya dalam industri berorientasikan eksport, seperti kelompok E&E (5.1%; S1 2019: 9.7%) dan kelompok petrokimia (3.1%; S1 2019: 6.7%).

Pertumbuhan guna tenaga terus mampan

Rajah 10: Pertumbuhan Guna Tenaga

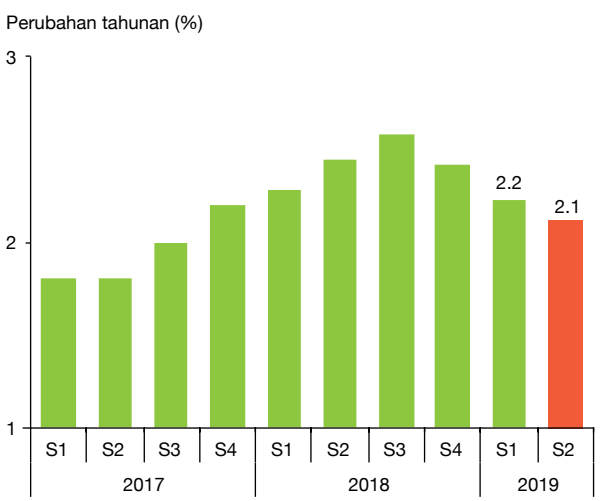

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Upah sektor swasta terus meningkat, namun pada kadar sederhana

Rajah 11: Upah Sektor Swasta*

* Upah sektor swasta diperoleh daripada data gaji dan upah yang diterbitkan dalam Perangkaan Pembuatan Bulanan dan Perangkaan Perkhidmatan Suku Tahunan oleh Jabatan Perangkaan Malaysia. Data ini merangkumi 62.9% daripada jumlah guna tenaga.

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan anggaran Bank Negara Malaysia

Eksport barangan bukan E&E dan komoditi menyumbang kepada pemulihan eksport

Rajah 12: Eksport Kasar Mengikut Keluaran

Perubahan tahunan (%), sumbangan kepada pertumbuhan (mata peratusan)

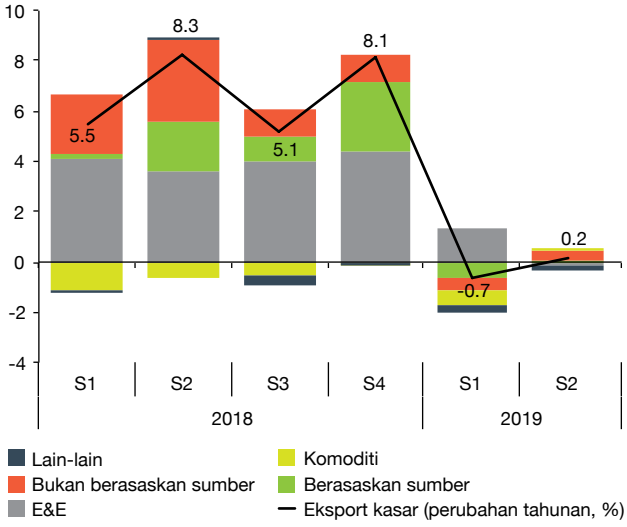

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pasaran eksport yang pelbagai menyokong pertumbuhan eksport

Rajah 13: Eksport Kasar Mengikut Pasaran

Perubahan tahunan (%), sumbangan kepada pertumbuhan (mata peratusan)

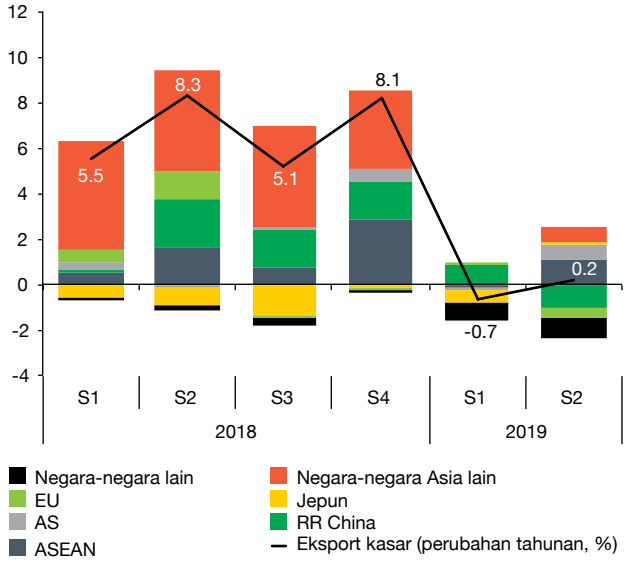

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Eksport pulih sedikit manakala import merosot pada kadar lebih kecil

Pada suku kedua 2019, eksport kasar kembali pulih untuk mencatatkan pertumbuhan positif 0.2% (S1 2019:-0.7%). Perkembangan ini disokong oleh eksport komoditi yang kembali pulih dalam keadaan eksport perkilangan yang mampan. Lebihan perdagangan[3] kekal pada jumlah yang agak besar, meskipun lebih kecil pada RM30.1 bilion (S1 2019: RM 37.0 bilion).

Pertumbuhan eksport perkilangan kekal pada 0.3% (S1 2019: 0.3%) apabila eksport bukan E&E yang lebih tinggi membantu mengimbangi penguncupan eksport E&E. Eksport bukan E&E bertambah baik (0.9%; S1 2019: -2.5%), disebabkan oleh permintaan yang lebih tinggi untuk keluaran eksport berasaskan sumber dan bukan sumber, termasuk besi dan keluli serta kimia dan produk kimia. Sebaliknya, eksport E&E merosot 0.4% (S1 2019: 3.7%) disebabkan oleh permintaan yang lebih rendah dari RR China. Hal ini sebahagiannya berpunca daripada ketegangan perdagangan yang sedang berlaku. Eksport komoditi kembali pulih untuk mencatatkan pertumbuhan positif 0.8% (S1 2019: -3.7%), hasil sokongan daripada eksport LNG dan minyak sawit.

Import merosot pada kadar yang lebih kecil, iaitu -1.2% (S1 2019: -2.5%) disebabkan oleh import barangan pengantara dan barangan penggunaan yang lebih tinggi. Import barangan pengantara (7.5%; S1 2019: 0.0%) adalah didorong oleh import minyak mentah yang lebih tinggi untuk kegiatan penapisan. Import barangan modal menguncup pada kadar yang lebih kecil disebabkan oleh kemerosotan lebih kecil dalam pelaburan jentera dan kelengkapan.

[3] Perbezaan antara lebihan barangan dengan lebihan perdagangan timbul berikutan pengecualian barangan untuk diproses, penyimpanan dan pengedaran dalam akaun barangan. Ini seperti keperluan dalam Manual Imbangan Pembayaran dan Kedudukan Pelaburan Antarabangsa Edisi Keenam (*Balance of Payments and International Investment Position Manual*, BPM6) IMF.

Lebihan akaun semasa kekal besar

Lebihan akaun semasa imbangan pembayaran kekal pada paras yang agak besar iaitu sebanyak RM14.3 bilion atau 3.9% daripada PNK pada suku kedua 2019 (S1 2019: RM16.4 bilion atau 4.7% daripada PNK). Hal ini disebabkan pendapatan pelaburan syarikat-syarikat Malaysia di luar negara yang lebih tinggi, yang seterusnya mengimbangi sebahagian daripada penurunan dalam lebihan barangan.

Memandangkan import meningkat melebihi pertumbuhan eksport, lebihan barangan menjadi lebih kecil kepada RM28.1 bilion (S1 2019: RM33.8 bilion).

Defisit akaun pendapatan primer lebih kecil pada RM5.5 bilion (S1 2019: -RM10.1 bilion) disebabkan oleh pendapatan pelaburan syarikat Malaysia di luar negara yang lebih tinggi, terutamanya hasil daripada pelaburan langsung dan portfolio. Kebanyakan daripada pelaburan ini adalah dalam sektor kewangan dan insurans, perlombongan serta informasi dan teknologi. Perkembangan ini telah lebih daripada mengimbangi kenaikan dalam pendapatan pelaburan terakru kepada pelabur langsung asing dan pelabur portfolio asing dalam syarikat awam tersenarai.

Dalam akaun perkhidmatan, defisit meningkat kepada RM3.4 bilion (S1 2019: -RM1.8 bilion). Hal ini disebabkan oleh pembayaran bersih yang lebih tinggi kepada penyedia perkhidmatan pengangkutan dan insurans asing, selaras dengan aktiviti perdagangan yang lebih giat pada suku tersebut. Lebihan akaun perjalanan mengecil sedikit kepada RM7.1 bilion (S1 2019: RM7.9 bilion) disebabkan oleh perbelanjaan per kapita pelancong yang lebih rendah.

Defisit akaun pendapatan sekunder berjumlah RM4.9 bilion (S1 2019: -RM5.5 bilion), mencerminkan terutamanya pengiriman wang keluar oleh para pekerja asing.

Lebihan akaun semasa agak besar

Rajah 14: Imbangan Akaun Semasa

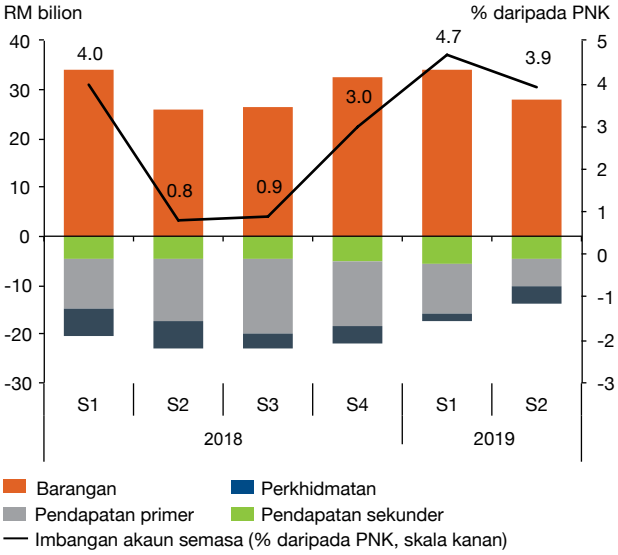

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pelaburan langsung luar negeri lebih tinggi dan pelaburan langsung asing lebih sederhana

Rajah 15: Aliran Pelaburan Langsung Bersih Mengikut Sektor

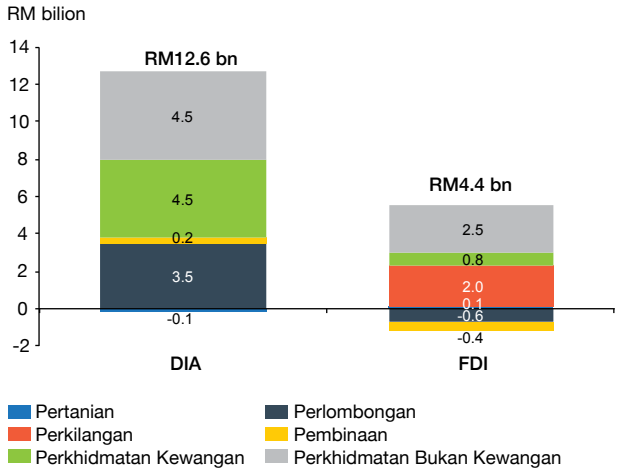

Nota: Bagi DIA, angka positif merujuk aliran keluar bersih manakala angka negatif merujuk aliran masuk bersih

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Aliran keluar bersih pelaburan portfolio pemastautin dan bukan pemastautin

Rajah 16: Pelaburan Portfolio

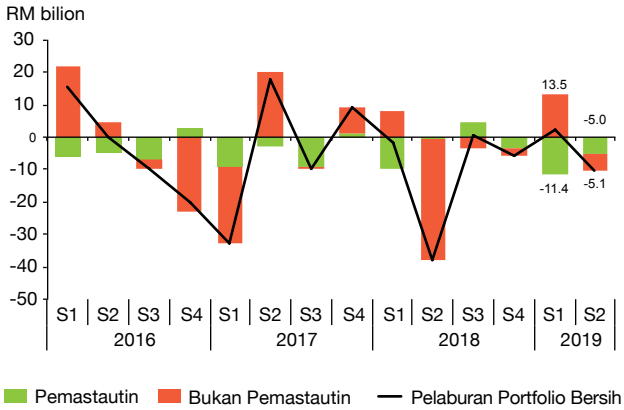

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Akaun kewangan mencatatkan aliran keluar bersih

Akaun kewangan mencatatkan aliran keluar bersih sebanyak RM18.6 bilion (S1 2019: -RM13.8 bilion), berikutan aliran keluar dalam akaun pelaburan langsung dan pelaburan portfolio. Kesemua aliran keluar ini telah lebih daripada mengimbangi aliran masuk bersih yang kecil dalam akaun pelaburan lain pada suku tersebut.

Akaun pelaburan langsung mencatatkan aliran keluar bersih sebanyak RM8.2 bilion (S1 2019: aliran masuk bersih sebanyak RM16.3 bilion). Pelaburan langsung asing (*foreign direct investment*, FDI) mencatatkan aliran masuk bersih yang lebih kecil sebanyak RM4.4 bilion (S1 2019: aliran masuk bersih sebanyak RM21.7 bilion). Aliran masuk ini disalurkan terutamanya ke dalam sektor perkhidmatan dan perkilangan. Pelaburan langsung luar negeri (*direct investment abroad*, DIA) oleh syarikat Malaysia mencatatkan aliran keluar bersih yang lebih besar sebanyak RM12.6 bilion (S1 2019: aliran keluar bersih sebanyak RM5.5 bilion). DIA disalurkan terutamanya ke dalam sektor perkhidmatan, khususnya subsektor perkhidmatan kewangan, dan subsektor perkhidmatan penginapan, makanan dan minuman, serta sektor perlombongan.

Akaun pelaburan portfolio mencatatkan aliran keluar bersih sebanyak RM10.2 bilion (S1 2019: aliran masuk bersih sebanyak RM2.1 bilion), berikutan terdapatnya kebalikan pelaburan portfolio bukan pemastautin. Pelaburan portfolio bukan pemastautin mencatatkan aliran keluar bersih sebanyak RM5.1 bilion pada suku kedua (S1 2019: +RM13.5 bilion). Berikutan kegiatan penghindaran risiko yang lebih nyata dan sentimen lebih berhati-hati, pelabur bukan pemastautin mengurangkan pemegangan mereka dalam pasaran ekuiti dan pasaran sekuriti hutang domestik. Pada masa yang sama, pelaburan portfolio pemastautin di luar negeri turut mencatatkan aliran keluar bersih yang lebih kecil sebanyak RM5.0 bilion (S1 2019: -RM11.4 bilion).

Akaun pelaburan lain mencatatkan aliran masuk bersih yang kecil sebanyak RM0.3 bilion (S1 2019: -RM31.9 bilion). Keadaan ini mencerminkan peminjaman antara bank oleh sistem perbankan domestik, dan ini hampir kesemuanya diimbangi oleh penempatan antara bank di luar negeri dan pembayaran balik bersih pinjaman dan kredit perdagangan oleh sektor swasta. Kesilapan dan ketinggalan bersih berjumlah RM2.9 bilion, atau 0.6% daripada jumlah perdagangan.

Hutang luar negeri kekal terurus

Hutang luar negeri Malaysia berjumlah RM931.1 bilion atau 61.3% daripada KDNK pada akhir bulan Jun 2019 (akhir bulan Mac 2019: RM903.7 bilion atau 59.5% daripada KDNK). Peningkatan ini mencerminkan terutamanya pengeluaran bersih peminjaman antara bank dan pinjaman antara syarikat berkaitan. Terdapat juga pelarasan penilaian semula susulan nilai ringgit yang lebih lemah berbanding dengan mata wang serantau dan utama dalam tempoh tersebut. Hal ini diimbangi sebahagiannya oleh beberapa penjualan sekuriti hutang domestik dan pengeluaran deposit oleh bukan pemastautin.

Hutang luar negeri Malaysia kekal terurus berdasarkan profil mata wang dan tempoh matang hutang ini serta terdapatnya aset luaran yang besar. Hampir satu pertiga daripada hutang luar negeri adalah dalam denominasi ringgit (31.7%; akhir bulan Mac 2019: 32.7%), dan ini terutamanya dalam bentuk pemegangan sekuriti hutang domestik oleh bukan pemastautin (bahagian sebanyak 61.7% daripada hutang luar negeri dalam denominasi ringgit) dan dalam deposit ringgit (bahagian sebanyak 18.0%) dalam institusi perbankan domestik. Oleh itu, liabiliti ini tidak tertakluk pada perubahan penilaian akibat turun naik dalam kadar pertukaran ringgit.

Baki hutang luar negeri sebanyak RM636.1 bilion atau 68.3% daripada jumlah hutang luar negeri adalah dalam denominasi mata wang asing (*foreign currency*, FC). Pada akhir bulan Jun 2019, peminjaman luar pesisir meningkat kepada RM580.5 bilion atau 38.2% daripada KDNK (akhir bulan Mac 2019: RM546.9 bilion atau 36.0% daripada KDNK). Sektor korporat mencakupi lebih separuh daripada hutang luar negeri dalam denominasi FC dan sebahagian besarnya tertakluk pada keperluan kehematan dan perlindungan nilai.

Hutang luar negeri lebih tinggi pada S2 2019

Rajah 17: Perubahan dalam Hutang Luar Negeri
Perubahan bersih[1]: +RM27.4 bilion

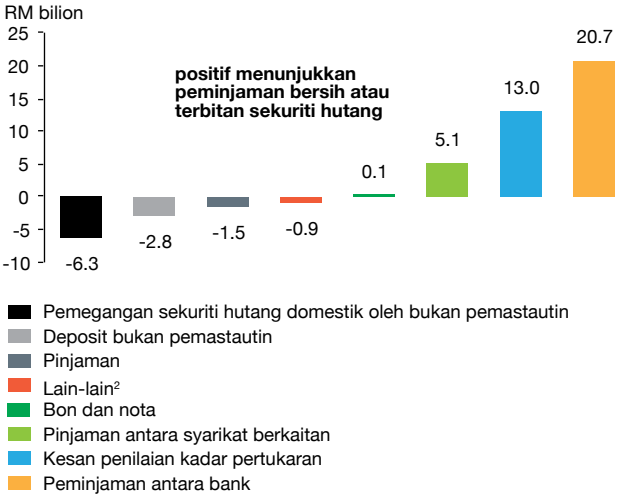

[1] Perubahan setiap instrumen hutang tidak termasuk kesan penilaian kadar pertukaran
[2] Terdiri daripada kredit perdagangan, peruntukan SDR IMF dan liabiliti hutang lain
Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan

Sumber: Kementerian Kewangan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Hutang dalam denominasi mata wang asing tertakluk kepada amalan pengurusan mudah tunai berhemat dan keperluan melindung nilai

Rajah 18: Butiran Hutang Luar Negeri dalam Denominasi Mata Wang Asing (% bahagian)

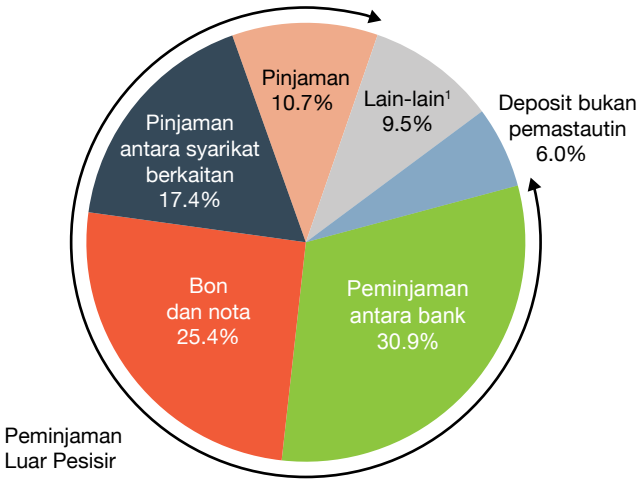

*Termasuk kredit perdagangan dan pelbagai, seperti tuntutan insurans yang belum dibayar dan faedah belum bayar terhadap bon dan nota

Sumber: Kementerian Kewangan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Dari segi instrumen, 36.9% (atau RM234.9 bilion) daripada hutang luar negeri dalam denominasi FC merupakan peminjaman antara bank dan deposit FC dalam sistem perbankan domestik. Sebanyak 78.3% daripada peminjaman antara bank adalah dalam bentuk peminjaman antara kumpulan yang kebanyakannya stabil yang diambil daripada bank berkaitan di luar negeri, termasuk bank induk, pejabat serantau dan anak syarikat. Hal ini mencerminkan amalan pengurusan mudah tunai dan pendanaan berpusat oleh bank.

Pada suku kedua, hutang luar negeri jangka pendek bank dalam denominasi FC meningkat sebanyak RM20.6 bilion, didorong oleh peminjaman antara bank yang lebih tinggi. Jumlah ini kebanyakan merupakan penempatan bank induk dengan bank asing di Malaysia (termasuk bank di Pusat Kewangan dan Perbankan Antarabangsa Labuan atau LIBFC), untuk memudahkan kegiatan pemberian pinjaman dan pelaburan. Dana yang diterima daripada bank asing LIBFC kebanyakannya dilaburkan di luar negeri dengan klien bukan pemastautin. Ini mencerminkan urus niaga "*out-out*" bank LIBFC. Bagi bank asing yang diperbadankan di negara ini, dana antara kumpulan kebanyakannya terus digunakan untuk pelaburan jangka pendek dan pemberian pinjaman dalam pasaran antara bank domestik. Kumpulan perbankan domestik mencakupi baki kenaikan dalam peminjaman antara bank sebagai mencerminkan peranan utama mereka untuk mengurus mudah tunai dan keperluan pendanaan untuk seluruh kumpulan. Selaras dengan perkembangan ini, aset luaran bank juga meningkat sebanyak RM22.8 bilion pada suku itu.

Secara keseluruhannya, risiko mudah tunai dan pendanaan bank terus diuruskan dengan proaktif melalui kawalan dalaman dan dasar yang teguh, termasuk penetapan had dalaman bagi (i) peminjaman antara bank; (ii) pendanaan mata wang asing dan kedudukan mudah tunai; dan (iii) dedahan risiko pasaran pertukaran asing. Risiko mata wang asing, seperti yang diukur oleh kedudukan terbuka bersih dedahan dalam denominasi FC[4] masih rendah pada 4.9% daripada jumlah modal bank.

Bon dan nota jangka panjang yang diterbitkan di luar pesisir berjumlah RM161.7 bilion pada akhir bulan Jun 2019. Jumlah ini mencakupi 25.4% daripada jumlah hutang luar negeri dalam denominasi FC. Hutang luar negeri ini kebanyakannya diambil oleh syarikat bukan kewangan dan disalurkan terutamanya untuk membiayai pemerolehan aset di luar negeri. Pinjaman antara syarikat berkaitan sebanyak RM110.5 bilion dan mencakupi 17.4% daripada hutang luar negeri dalam denominasi FC, lazimnya dikenakan syarat yang fleksibel dan pada kadar konsesi. Kira-kira 80% daripada pinjaman antara syarikat berkaitan ini diperoleh syarikat multinasional (*multinational corporations*, MNC) daripada syarikat induk atau syarikat sekutu di luar negeri.

Dari segi tempoh matang, 58.3% daripada jumlah hutang luar negeri menjurus kepada tempoh jangka sederhana hingga jangka panjang (akhir bulan Mac 2019: 59.2%), lantas menunjukkan risiko pelanjutan (*rollover risks*) yang terhad. Hutang luar negeri jangka pendek mencakupi baki 41.7% jumlah hutang luar negeri. Meskipun terdapat risiko pelanjutan, ia adalah terkawal dengan baik. Hampir separuh daripada hutang luar negeri jangka pendek merupakan peminjaman antara kumpulan dalam kalangan bank dan syarikat yang rata-ratanya stabil, manakala 11% lagi ialah kredit perdagangan, yang kebanyakannya disandarkan pada perolehan eksport. Pada 31 Julai 2019, rizab antarabangsa berjumlah USD103.9 bilion, yang mencukupi untuk membiayai 7.6 bulan import tertangguh, dan 1.1 kali hutang luar negeri jangka pendek.

Yang penting, rizab bukanlah satu-satunya cara bagi bank dan syarikat untuk memenuhi obligasi luaran mereka. Liberalisasi terhadap peraturan pentadbiran pertukaran asing secara progresif telah menghasilkan peningkatan aset luaran bukan rizab yang ketara. Khususnya, bank dan syarikat memegang kira-kira tiga perempat daripada aset luaran Malaysia yang berjumlah RM1.8 trilion. Aset luaran ini boleh digunakan untuk membayar obligasi hutang luar negeri mereka sebanyak RM728.3 bilion. Meskipun kadar pertukaran yang fleksibel merupakan faktor perlindungan yang utama, rizab antarabangsa yang mencukupi dan adanya aset luaran mata wang asing bank dan syarikat yang besar terus menjadi penampan penting terhadap sebarang kemungkinan kejutan luaran.

[4] Merujuk jumlah agregat kedudukan mata wang asing bersih jangka pendek atau jangka panjang bagi semua mata wang di seluruh bank.